

Ψήφισμα CM/ResDH(2012)183¹

R.A.M. και D.J. κατά της Ελλάδος

**Εκτέλεση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**

(Αιτήσεις Αριθ. 11919/03 και 199/05, αποφάσεις της 27^{ης}
Απριλίου 2006 και 10^{ης} Μαΐου 2007, οριστικές την 27^η Ιουλίου
2006 και 10^η Αυγούστου 2007)

Η Επιτροπή των Υπουργών, σύμφωνα με τους όρους του
Άρθρου 46, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Προστασία
των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών
Ελευθεριών, η οποία προβλέπει ότι η Επιτροπή επιβλέπει την
εκτέλεση των οριστικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού
Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (αποκαλούμενων
εφεξής στην παρούσα «η Συνθήκη» και το «Δικαστήριο»).

Έχοντας υπ' όψη τις αποφάσεις που διαβιβάστηκαν από το
Δικαστήριο στην Επιτροπή όταν κατέστησαν οριστικές·

Υπενθυμίζοντας ότι η παράβαση της Συνθήκης που
διαπιστώθηκε από το Δικαστήριο σε αυτές τις υποθέσεις αφορά
την παράνομη κράτηση των αιτούντων εκκρεμούσης της
διοικητικής απέλασης (παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1
στο Παράρτημα)·

Αφού καλέσαμε την κυβέρνηση του κατηγορουμένου Κράτους
να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα που ελήφθησαν για
να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της σύμφωνα με το Άρθρο
46, παράγραφος 1 της Συνθήκης, για την τήρηση των
αποφάσεων·

Αφού εξετάσαμε τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την

---

¹ Υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών την 6^η Δεκεμβρίου 2012 στην 1157^η Σύνοδο
των Αναπληρωτών Υπουργών

κυβέρνηση σύμφωνα με τους Κανόνες της Επιτροπής για την εφαρμογή του Άρθρου 46, παράγραφος 2 της Συνθήκης·

Αφού πειστήκαμε ότι, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το εναγόμενο Κράτος κατέβαλε στους αιτούντες δίκαιη ικανοποίηση, όπου προβλέπεται στις αποφάσεις (βλέπε λεπτομέρειες στο Παράρτημα),

Υπενθυμίζοντας ότι μια διαπίστωση παραβάσεων από το Δικαστήριο απαιτεί, επιπροσθέτως προς την καταβολή δίκαιης ικανοποίησης που επιδικάστηκε στις αποφάσεις, την υιοθέτηση από το εναγόμενο Κράτος, όπου είναι κατάλληλο,

- Ατομικών μέτρων για να τεθεί τέλος στις παραβάσεις και να απαλειφθούν οι συνέπειές τους έτσι ώστε να επιτύχει όσο είναι δυνατόν αποκατάσταση εις ολόκληρον (*restitutio in integrum*), και

- Γενικών μέτρων που προλαμβάνουν παρόμοιες παραβάσεις

ΔΗΛΩΝΕΙ, έχοντας εξετάσει τα μέτρα που λήφθηκαν από το Εναγόμενο Κράτος (βλέπε Παράρτημα), ότι άσκησε τις λειτουργίες της σύμφωνα με το Άρθρο 46, παράγραφος 2 της Συνθήκης σε αυτές τις υποθέσεις και

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να κλείσει την εξέταση αυτών των υποθέσεων.

Παράρτημα στο Ψήφισμα CM/REsDH(2012)183

Πληροφορίες επί των μέτρων που ελήφθησαν για συμμόρφωση με τις αποφάσεις στις υποθέσεις R.A.M. και D.J. κατά της Ελλάδος

Εισαγωγική περίληψη των υποθέσεων

Οι υποθέσεις αφορούν την παράνομη κράτηση των αιτούντων στην υπόθεση R.A.M. εν τη απουσία μιας επίσημης διαταγής απέλασης. Επιπλέον, στην υπόθεση D.J. η κράτηση του αιτούντος παρατάθηκε μετά την πάροδο της μέγιστης χρονικής περιόδου που προβλέπεται από το νόμο. Και οι δυο αιτούντες

του Άρθρου 5 παρ. 1(f)).

I. Καταβολή δίκαιης ικανοποίησης και ατομικά μέτρα

A) Στοιχεία δίκαιης ικανοποίησης

Όνομα και αριθμός αίτησης	Χρηματική ζημία	Μη χρηματική ζημία	Έξοδα και δαπάνες	Σύνολο
D.J.		5.000 EUR		5.000 EUR
Καταβλήθηκαν την 06/11/2007				

B) Ατομικά μέτρα

Υπόθεση R.A.M. : Το 2003 το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε τη διαταγή διοικητικής απέλασης. Ο αιτών δεν ζήτησε δίκαιη ικανοποίηση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, επιφυλασσόμενος του δικαιώματός του να το κάνει σύμφωνα με το εγχώριο δίκαιο (παρ. 27 της απόφασης).

Υπόθεση D.J. : Ο αιτών απελάθηκε από την Ελλάδα στη Νιγηρία (τη χώρα καταγωγής του) την 20/06/2004 (παρ. 17 της απόφασης). Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιδίκασε δίκαιη ικανοποίηση σε σχέση με μη χρηματική ζημία. Συνεπώς, κανένα άλλο ατομικό μέτρο δεν κρίθηκε αναγκαίο από την Επιτροπή των Υπουργών.

II. Γενικά μέτρα

Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, μεταφρασμένες στην Ελληνική, διαβιβάστηκαν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και περαιτέρω διανεμήθηκαν μέσω του Προέδρου και του Γενικού Επιτρόπου του Συμβουλίου της Επικρατείας σε όλες τις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες.

Οι αρχές υπέδειξαν ότι μετά τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, η εθνική νομοθεσία (Νόμος περί Αλλοδαπών) τροποποιήθηκε αρκετές φορές, σε συμφωνία με τα πορίσματα του Δικαστηρίου. Ειδικότερα : (α) οι όροι υπό τους οποίους

αλλοδαποί εισερχόμενοι παράνομα στη χώρα μπορεί να κρατηθούν, εκκρεμούσης της διοικητικής απέλασης, καθώς επίσης και η μέγιστη περίοδος κράτησης, καθορίστηκαν σαφώς στο νόμο, (β) εισήχθησαν ένδικα μέσα επιτρέποντα την προσβολή των διαταγών απέλασης ή των αποφάσεων που διατάσσουν κράτηση, (γ) σε αλλοδαπούς που κρατούνται εκκρεμούσης της απέλασης θα επιτρέπεται να ενημερώνονται για τους λόγους της κράτησής τους σε μια γλώσσα που καταλαβαίνουν, (δ) διευκολύνθηκαν διαδικασίες για την πρόσβαση σε δικηγόρο, (ε) όταν για λόγους ανωτέρας βίας η απέλαση δεν είναι δυνατή, η απέλαση και η κράτηση θα αναστέλλονται, (στ) δεν θα είναι δυνατόν να παραταθεί η κράτηση όταν παρέλθει η μέγιστη περίοδος κράτησης.

Επιπλέον, δημοσιεύτηκαν εγκύκλιοι από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, που φωτίζουν τις αλλαγές που εισήχθησαν από τον τροποποιημένο νόμο και εστιάζουν στη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί σχετικά με αποφάσεις για απέλαση, τα ένδικα μέσα που προβλέπονται κατά των τελευταίων, καθώς επίσης την απόφαση για κράτηση και τις περιπτώσεις όπου απαγορεύεται η απέλαση.

Η νομολογία των εγχώριων δικαστηρίων και η διοικητική πρακτική ευθυγραμμίστηκαν με τις απαιτήσεις της Συνθήκης μετά από αυτές τις τροποποιήσεις. Συνεπώς δεν αναφέρθηκαν/ καταχωρήθηκαν πλέον παρόμοια παράπονα παράνομης κράτησης μετά από αυτές τις υποθέσεις. Ως εκ τούτου, οι ελλείψεις που προσδιορίστηκαν στις τρέχουσες υποθέσεις αποκαταστάθηκαν.

Εν τούτοις, το νέο εθνικό νομοθετικό πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε περαιτέρω προς αυτές τις υποθέσεις, βρέθηκε επίσης να παραβιάζει τη Συνθήκη (ομάδα S.D.) για

διαφορετικούς λόγους (παράνομη κράτηση με την προοπτική απέλασης ενώ ο αιτών, ως επιζητών άσυλο, δεν μπορούσε να απελαθεί). Τα γενικά μέτρα από αυτήν την άποψη εξετάζονται υπό την ομάδα S.D.

III. Συμπεράσματα του Εναγόμενου Κράτους

Η κυβέρνηση θεωρεί ότι δεν απαιτούνται ατομικά μέτρα, εκτός από την πληρωμή δίκαιης ικανοποίησης και ότι η Ελλάδα έχει έτσι συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της σύμφωνα με το Άρθρο 46, παράγραφος 1 της Συνθήκης.